

[Ministeren for offentlige arbejder]

Det cirkulære, vi bygger på, har nu som sagt virket i 3 år, og derfor tror jeg, jeg må sige, der ikke er basis for en egentlig revision, som spørgeren lægger op til, også fordi det er min opfattelse, at dette cirkulære i realiteten har virket ganske godt.

Men jeg er enig i, at der kan være et behov for visse ændringer i cirkulæret, og bl. a. derfor er der også nedsat en arbejdsgruppe i ministeriet, der for øjeblikket overvejer sådanne justeringer. Det er klart, at de erfaringer, man nu har gjort i løbet af de sidste tre år, indgår i disse overvejelser.

Derfor kan jeg besvare spørgsmålet positivt, nemlig at de problemer, spørgeren har gjort opmærksom på, er forhold, der for øjeblikket og i den kommende tid vil indgå i ministeriets overvejelser i henseende til behov for justering af det cirkulære, der er gældende, og som har været gældende nu i godt og vel tre år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til statsministeren af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Hvilke overenskomstkrav skal fagbevægelsen opgive for at sikre gennemførelse af værdistigningsafgiften?«

(Spm. nr. 3).

Skriftlig begrundelse.

I SV-dokumentet af 30. september 1978, punkt 5, står der bl. a., at regeringen vil indbyde til trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets organisationer med det formål at sikre forudsætningerne for en stram indkomspolitik, der så vidt muligt også sikrer opretholdelsen af de disponible realindkomster.

I punkt 6 står bl. a.: Som led i en stram indkomspolitik gennemføres en værdistigningsafgift for al jord og fast ejendom til afløsning af den nuværende kapitalvindingskat.

Trepartsforhandlingerne er i sig selv en udemokratisk indblanding i overenskomstforhandlingerne. Det kan ikke være retfærdigt, at regeringens manglende evne til at afværge krisen ensidigt skal væltes over på lønmodtagerne som et diktat om lønstop.

Trepartsforhandlinger er noget nyt i dansk politik efter forbillede fra EF eller måske rettere efter diktat fra EF. Kontoret for arbejdsmarkedets organisationer blev oprettet i EF fra begyndelsen af 1974, og det fik til opgave at øve indflydelse på arbejdstagernes og arbejdsgivernes organisationer gennem trepartsforhandlinger. Uanset hvor inspirationen kommer fra, bliver taktikken ikke mere demokratisk af den grund.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Til hr. Jørgen Jensens spørgsmål kan jeg sige, at regeringen klart har givet udtryk for, at forhandlingerne og afslutningen af nye overenskomster bør ske gennem normale forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Regeringen vil indbyde til trepartsforhandlinger, som skal bidrage til at sikre, at den indkomstpolitiske målsætning kan respekteres uden nedgang i de disponible realindkomster.

På den baggrund ville det naturligvis være forkert af mig at stå her og fortælle om enkeltheder eller elementer i en løsning, som måske på et eller andet tidspunkt måtte blive fundet enten på arbejdsmarkedet eller på anden måde. Vi kan ikke i øjeblikket sige andet; parterne skal igen og igen prøve, om de har mulighed for at løse de problemer, som en overenskomstsituation nu engang rummer.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan ikke sige, at svaret er tilfredsstillende. Det hævdes igen og igen, at man vil have normale forhandlinger mellem parterne, men er det normale forhandlinger, når man klart og tydeligt har udtalt, at der mellem de to forhandlingsparter statsminister Anker Jørgensen og udenrigsminister Henning Christophersen er aftalt, at en lov, som skulle sikre indgreb imod spekulationsgevinster, kun kan sættes i kraft, hvis der føres en stram indkomspolitik?

Statsministeren siger her, at det er forkert at oplyse om enkeltheder. Ja men hvad er det for enkeltheder, som man har drøftet ved de forhandlinger? Det må man jo have gjort. Hvis det er helt op til arbejdsmarkedets parter at diskutere overenskomsterne, må der jo ikke foreligge nogen enkeltheder fra de forhandlinger, som har været ført på Marien-